

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

30 noiembrie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 august 2016, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu, în cauza penală în privința lui

Argint Ștefan Andrei, născut la 27 decembrie 1988, originar din s.Lăpușna, r-nul Hîncești, domiciliat în mun.Chișinău, or.Sîngera, str-la Mateevici 7, cu viza de reședință în or.Hîncești, str.Cogîlnic 5.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 01.04.2016 – 03.06.2016;

2. Instanța de apel: 14.06.2016 – 24.08.2016;

3. Instanța de recurs: 31.10.2016 – 30.11.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 3 iunie 2016, Argint Ștefan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.187 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal, la 5 ani și 6 luni închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de către procuror a fost admisă, încasîndu-se de la Argint Ștefan în beneficiul statului prejudiciul cauzat în mărime de 57 de lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Argint Ștefan, la 09 martie 2016, ora 03.20, aflîndu-se pe str.Aleea Gării 1, mun.Chișinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin aplicarea forței fizice, i-a aplicat lui Zicov Gheorghe o lovitură în cap, cu piciorul, acesta căzînd jos, inculpatul a continuat să-l lovească peste diferite părți ale corpului, după care, deschis i-a sustras portmoneul la prețul de 200 de lei, în care erau bani în sumă de 900 de lei, cauzîndu-i părții vătămăte un prejudiciu material în proporții considerabile, în sumă totală de 1100 de lei. Totodată, conform raportului de expertiză medico-legală nr.666/D din 11.03.2016, lui Zicov Gheorghe i-au fost cauzate echimoze la nivelul feței și pavilionului urechii stîngi, edem al țesuturilor moi cu suprafața echimotică la nivelul mucoasei buzei superioare, edem echimotic la nivelul suprafeței dorsale a mîinii drepte, care se califică ca vătămare neînsemnată.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul V.Andrușciac în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Ș.Argint să fie achitat, invocând că instanța a apreciat arbitrar probele, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate nefiind probată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 august 2016, a fost admis apelul avocatului, casată sentința în partea admiterii acțiunii civile și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, prin care acțiunea civilă a fost respinsă. În rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Consecvent, instanța de apel a indicat că, vinovăția inculpatului se confirmă prin: declarațiile inculpatului Ș.Argint, a părții vătămate Gh.Zicov, a martorului A.Lupașcu și actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului și tabelul fotografic din 09.03.2016, de ridicare din 10.03.2016, de examinare a obiectelor din 14.03.2016, de recunoaștere a persoanei și tabelul fotografic din 10.03.2016; ordonanța de recunoaștere și de anexare a corurilor delictive la cauza penală din 14.03.2016; raportul de expertiză medico-legală nr.666/D din 22.03.2016.

Cu referire la pedeapsa aplicată, instanța de apel a reținut că prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art.7, 61 și 75 Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, că inculpatul anterior a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni similare și are antecedente penale nestinse, precum și de pericolul social al faptei și consecințele acțiunilor inculpatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă, în măsură să-și atingă scopul de corectare și reeducare al acestuia.

Cît privește acțiunea civilă înaintată de procuror, instanța de apel a considerat-o neîntemeiată, or, prejudiciul solicitat sînt cheltuielile pentru efectuarea expertizei medico-legală în privința părții vătămate, care sunt efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate și care, sînt trecute în contul statului, iar normele procedural penale nu prevăd recuperarea din contul condamnatului a acestui tip de cheltuieli judiciare.

5. Împotriva deciziei date a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea respingerii acțiunii civile, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel a apreciat arbitrar probele administrate; - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizînd acest temei în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Motivele recurentului, precum că soluția instanței de apel de a casa sentința în partea cheltuielilor de judecată în mărime de 57 de lei contravin normelor procesual penale în vigoare sînt neîntemeiate.

Astfel, potrivit art.227 alin.(1) și (3) și 229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Totodată, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului.

La caz, recurentul nu a ținut cont că cheltuielile pentru efectuarea expertizei medico-legale în privința părții vătămate Gh.Zicov, în mărime de 57 lei, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului necesar și că acestea sînt trecute, de fapt, în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama condamnatului, or, aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, care are un rol activ în procesul de depistare a diferitor circumstanțe care dovedesc infracțiunea și identifică făptuitorul, pentru aducerea învinuirii de stat. Trecerea cheltuielilor judiciare în procesul penal în contul statului își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit. Or, într-o situație contrară, acest principiu nu-și mai are valoarea.

Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a casat sentința în această parte și a respins solicitarea procurorului privind recuperarea cheltuielilor judiciare pentru efectuate expertizei medico-legale în privința părții vătămate Gh.Zicov.

Prin urmare, argumentul recurentului, precum că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția este neîntemeiat, dimpotrivă decizia este bine argumentată, motivată și nu contravine prevederilor art.394 Cod de procedură penală.

Deci, analizînd materialele cauzei și hotărîrea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărîrii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar

da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 august 2016, în cauza penală în privința lui Argint Ștefan, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 decembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu